

KAMPSANG

Melodi: Nu dages det brødre . . .

Vågn op danske kvinder, følg med os på vej,
følg med og byd mandsvældet trods.

Er stavnsbåndet hævet? Nej, vel er det ej,
det gælder jo stadig for os.

Som husmor, fabrik, i butik, på kontor:
Følg med, gør vort krav til et brusende kor.

Bedagede brødre, det mørkner i øst,
og kampråbet er kun et kvæk.

Men bil-maven, den har I fået til trøst,
mens idealismen blev væk.

Og fanen — den røde — som bort I har gemt?
Den er på museum, er falmet og glemt.

På tværs af partiskel — igen og igen,
vi kæmper for lighed og ret.

Er demokrati kun beregnet for mænd?

Så kan vi dog køre ham træet:

Han ønsker skam gerne vor løn og vor tårn,
men hvis han vil mere — så lukker vi dør'n.

Bedragede søstre, det lysner i øst,
vi lader os ikke slå ud.

Og masser af »mænd« frygter daglig vor røst,
hvad er de så værd? Herregud.

Men sandheden er, at det »svageste køn«,
det frygter de mest, når vi får LIGELØN.

**LIGELØN
ER INGEN BØN
MEN EN RET
VI KRÆVER STRAKS**

Februar 1971
Aase Hansen